

Sen o budově se splnil. Již 28.října 1925 (což je půl roku po započetí stavby) sehrála pěvecko-divadelní jednota Krakonoš premiéru hry Paní mincmistrová už v novém divadle. Úspěch měl ale i svou stinnou stránku.

Spolek byl nesmírně zadlužen.

Až v roce 1944 přichází Bohuš Josífek (městský tajemník) s návrhem na velkou oddlužovací akci a ten byl okamžitě přijat. Započaly se rozesílat dopisy se složenkou všem příznivcům Vysokého a vysokého divadla a tak se podařilo, i díky státu, v září 1944

budovu divadla, a tím pádem i spolek, oddlužit.

Přichází ale rok 1945 a divadlo je rozsáhle poničeno pancéřovou pěstí. Přesto tato situace nezarazila rozvíjející se činnost spolku ve svobodné zemi.

Pokračování příště

úterý 18. října 2005		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Němčice nad Hanou	
13:30	loučení Dobronín	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Němčice nad Hanou	MÚ
15:00	vítání Němčice nad Hanou	před divadlem
16:00	Hrátky s čertem	velký sál
16:30		
17:00	Vysoké nad Jizerou	
18:00	seminář KDP	vila
19:30	Hrátky s čertem	velký sál
20:00		
20:30	Vysoké nad Jizerou	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXVI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 7 Kč.

Právě čtete

číslo 4.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVI.

Pondělí 17. října 2005

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Štítina	
14:30	vítání Vysoké nad Jizerou	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Vysoké nad Jizerou	před divadlem
16:00	Ze starých pověstí	velký sál
16:30		
17:00	Dobronín	
18:00	seminář KDP	vila
19:30	Ze starých pověstí	velký sál
20:00		
20:30	Dobronín	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

*ŠAMU Štitina, Francis Veber:
Blbec k večeři*

Autor se zprvu zdráhal psát vůbec, protože většina jeho příbuzných již byla autory divadelních ko-

medií. Posléze přece jenom začal psát televizní a filmové scénáře, režíroval skvělé herce, mj. Pierra Richarda i Gerarda Depardieua. U nás jsme viděli několik jeho ztřeštěných komedií, namátkou třeba Velkého blondýna s černou botou. Blbec k večeři, řemeslně precizně napsaná komedie (a hraná v mnoha divadlech po celé Evropě), měla pre-

miéru v divadle J. P. Belmonda roku 1993.

Hra osciluje mezi fraškou (řetěz náhod, situační mechanismus, prudká aktivita, zdánlivá ne-

možnost řešení, dočasné vysvobození) a konverzační komedií v rovině slovního jednání a humoru. Režisérka Ludmila Štědrá (jinak dlouholetá vynikající herečka opavské činohry) správně chápe morální poslání hry: bl-

bec, pozvaný k večeři na obveselení, může svou lidskostí, upřímností, až maniakální snahou pomoci

usvědčovat ostatní z blbosti, i když jeho přítomnost je nepřetržitý proud trapasů a nechtěných řešení.

Inscenace je situačně přehledná, hraná v živém komedi-

Partneři XXXVI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

Gorten Švýcarsko

Penzion BARUNKA

REKOS

KONICA MINOLTA

římsky 50

bývalá SPZ

jméno zpěváka Jurgense

těžební hmota

madř. žen. Jméno

nejsou bez ztrát

předložka

předložka

SPZ

nula

úkryt

taj

ztratil šanci

Kdo je kdo - přiřadte k funkci jméno

1	předseda odborné poroty	A	Honza Vaverka m
2	výstava obrázků po budově	B	Eva Nesvadbová
3	šéf techniky divadla Krakonoš	C	Jarda Vondruška
4	předseda přípravného výboru	D	Petr Kolínský
5	šéf kuchyňky	E	František Laurin
6	starosta města Vysoké n.Jiz.	F	Ivo Mičkal
7	kameraman přehlídky	G	Jindřich Matura
8	fotograf přehlídky	H	Svatava hejralová
9	starosta divadelního spolku	I	Marta Šaldová
10	šéf úklidu	J	Honza Vaverka st

1	2	3	4	5	6	7	8	9

DIVADELNÍ MENU
SNÍDANE:
 • Kozle mláček - Jan
 • Běrovské kolo
 • 2 páneko kraso
OBED
 • Kavi na rožnu
 • Dvoře kachna
 • Korbě kivi (sais kivi)
VEČER - V NEDELI ve 14.00 - 16.00. 2009
BIBEC K VEČERÍ
 PŘÍPRAVIL DS STIVA
 KUCHAŘSKÝ KOLEKTIV
 anglicky (kurty)
 2 páneko kraso - 2 páneko

podařilo průkazněji reali-
 zovat, určitě by inscenace
 získala na větší plasticitě.
 Prostě proces, kterým po-
 stavy procházejí, snaha če-
 lit nové situaci, nemožnost
 ji vyřešit a chytat se
 v poslední chvíli nové na-
 děje, je vlastně na tomto
 textu nejzajímavější.

Celkově působí soubor je-
vištně příjemně, kultivova-

ně, snad až příliš uměřeně. Přesto naznačené otázky (i po docela příjemném odpoledni) zůstávají.

František Laurin

Recenze

DS Zmatkaři, Dobronín Prohlaná Ketty

Dobroníští Zmatkaři se nám představili v neděli večer se svou první komedií, s kterou byli nominováni na KDP z Němčic nad Ha-

nou. „Prohlaná Ketty“ je hra, která byla často frekventovaným titulem ke konci minulého století na řadě profesionálních scén. Zvláště pro její zaručený úspěch u obecnosti. Autor Maurice Hennequin doplňuje francouzské trojhvězdi komediografů (Labiche – Courteline – Feydeau) jako poslední v řadě na přelomu 19. a 20. století. Velmi umně a řemeslně napsaná fraška založená na principu zatloukání a zaplétání se do lži staví hlavní protagonisty do stále obtížnějšího řešení situací jen proto, aby pravda – zcela banální – nevyšla najevo – oběd

s rodinným přítelem. Autor i inscenátoři hry jsou si vědomi úspěšnosti komiky němého grotesky, kdy divák se baví tím, že ví a zná vývoj situace, ale postava neví. To je však jen jedna část úspěšnosti hry u publika.

Režie inscenace se ujal hostující profesionál Horáckého divadla Miloš Stránský. Prokázal svou zkušenost ve výstavbě a řešení situací vedoucích k potřebné pointě a důsledně vede herce k zvládnutí zákonitostí žánru frašky. M. Stránský je podepsán také pod úpravou původní předlohy, žel potřebná konfrontace s originálem nemohla být provedena, neboť tento nebyl k dispozici. Je však zřejmé, že úprava důsledně sleduje nastolený žánr a že vložené zcizující prvky jsou vepsány režisérem (hovory k publiku).

Interpretace inscenace se v neděli večer setkala s velmi vni-

navazuje na počátky ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou, které se datují rokem 1786, kdy zdejší tkadlec a učitelský pomocník Jan Petruška, inspirovaný představením hraným v pražské Boudě, se hrál se svými žáky hru Bruncvík. Od tohoto okamžiku nebyla tradice divadelnictví ve Vysokém přerušena a je proto nejstarším světským ochotnickým divadlem nejen v Čechách, ale i v Evropě. V roce 1925 vybudoval spolek vlastní divadelní budovu, v níž své místo našel i dnes unikátní soubor loutek s osmdesátiletou tradicí.

Od roku 1971 probíhá ve Vysokém národní přehlídka vesnických ochotnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim, které se pravidelně účastní více než desítka venkovských souborů a jejich dvacet představení vidí během týdne na pět tisíc diváků. DS Krakonoš už také deset let spolupracuje s francouzským Théâtre Sans Lien z Normandie. Po výměnných představeních se Vysočtí s velkým úspěchem zúčastnili mezinárodního loutkového festivalu v Dives sur

Mer a řady turné po Normandii. Zdejší divadelníci jsou také náležitě hrdí na ojedinělé česko-francouzské nastudování Moliérových hry Měšťák šlechticem.

Prostředky ve výši 333 tisíc korun z Dobročinného fondu Philipa Morris ČR jsou určeny na rekonstrukci divadelní budovy. Je třeba zejména zastavit její chátrání, zabránit pronikání zemní vlhkosti do zdiva, odstranit tepelné ztráty netěsnícími, rozpadlými okny. Rekonstrukční práce by měly být dokončeny v červnu příštího roku.

Celkový rozpočet projektu je 602.322 korun. Grant činí 55% této částky, zhruba 36% nákladů pokryjí prostředky získané ve veřejné sbírce, 9% tvoří finanční příspěvek a svépomocné práce členů DS Krakonoš.

(jn)

(Informace o vysokém divadle byly čerpány z projektu OS DS Krakonoš – pozn.red.)

Napřesrok už v obnoveném

Divadelní spolek Krakonoš se stal jedním z trojice šťastných, které vybrala speciální komise jako příjemce grantu nadace Via a Philip Morris ČR, a.s.. Částku ve výši 333 tisíc korun z programu 3 x 333 tisíc pro aktivní život obce Dobročinného fondu Philip Morris ČR převzali Vysočtí spolu se zástupci občanského sdružení Bayerův odkaz z Blahutovic a občanského sdružení Obnova kulturního dědictví údolí Desné z Velkých Losin 21.června na pražském Střeleckém ostrově. Peníze věnuje spolek na obnovu divadelní budovy.

„Program 3 x 333 tisíc pro aktivní život obce Dobročinného fondu Philip Morris ČR je určen nevládním neziskovým organizacím, které usilují o zlepšení fyzického a kulturního prostředí měst či obcí. Chce podpořit společné aktivity místních občanů, které budou sloužit například k oživení místních tradic. Podmínkou je nejméně 30% spolufinancování z místních zdrojů a souhlas obce,“ řekla o projektu

členka jeho vedení Julie Diničová, která v sobotu přijela do Vysokého na návštěvu, aby na vlastní kůži zakusila trochu přehlídkového šrumu. Během dne si ve společnosti spolkového starosty Jana Vaverky st. prohlédla místní muzeum a zvláště expozici věnovanou výročí výstavby divadelní budovy.

Do programu dobročinného

fondu podalo své projektové záměry celkem 92 žadatelů z celé České republiky. Komise jich posuzovala 82, deset jich muselo být vyřazeno kvůli formálním nedostatkům. Vysočtí postoupili do druhého kola, kde třicítka oslovených své projekty rozpracovala a z nich pak šestičlenná komise, v níž mimo jiné zasedal i architekt a divadelník David Vávra, vybrala vítěznou trojici.

Občanské sdružení Divadelní spolek Krakonoš bylo zaregistrováno v roce 1990, svou činností ale

mavým a vstřícným publikem. Výchozím předpokladem tohoto kontaktu je však to, že herci ví jakou předlohu ztvárňují, že plně využívají herecké i technické prostředky, které ovládají, jejich reakce na jevišti jsou bezprostřední a ve většině případů je jejich jednání

v rámci daného žánru pravděpodobné. Nutno přiznat, že herecké „jitřeničko“ je nesené na vlně smíchu a potlesku publika, zvláště v druhé polovině představení. Hraje se ve velmi svižném tempu, které povětšinou neupadá pod míru pozornosti diváků (až na některé okamžiky v první části – dialog dam).

Pro vyšší účinnost inscenace stojí za úvahu řešení zcizovacích prvků, kdy zvláště služka Zoé vede

své prohovory směrem k publiku. Zdá se, že tento prvek není zcela v řádu se zvoleným principem inscenování a působí proto ne-

soudě. Stejně tomu je i při užití hudební ukolébavky, která je zdá se neodůvodněná, retarduje a působí nefunkčně.

Z hereckých výkonů zaujali p. Vladimír Mátl jako Jimmy i p. Marian Srpoň jako Vili. Zvláště u prvního z nich nutno vyzdvihnout průběžné vnitřní jednání postavy, neboť předváděná míra pravdivosti konání v nadsázce, která je dominantní pro daný žánr, je zvláště v druhé polovině tak věrohodná, že divák se s „hrdinou“ zcela ztotožňuje a reaguje velmi živě na každou jeho repliku.

Představení svou osobní bezprostředností a jiskrou v nasazení herců přeneslo svůj energetický potenciál do obecnosti, které se interpretům odvděčilo v podobě dalšího kreativního partnera.

Dušan Zakopal

Představujeme ŠAMU Štítina

Před třemi lety přijeli do Vysokého s hrou Antonína Procházky S tvojí dcerou ne, letos přivezli Blbce k večeri Francise Vebera. Kdo? Soubor Štítnská akademie múzických umění, krátce ŠAMU, s jehož principálem Václavem Bendou a režisérkou představení Ludmilou Štědrou, herečkou opavského divadla, jsem si chvíli povídala. A první otázka byla nasnadě - proč opět komedie?

L.Š.: Komedie je samozřejmě divácky vděčná a já jsem s ní ráda štítnskému souboru pomohla. Doporučila jsem titul a pak jsem s nimi pracovala a soustředila jsem se opravdu na hereckou práci. Jsem přeci herečka.

Jak se váš soubor seznámil s paní Štědrou.

V.B.: Byla porotkyní na naší krajské přehlídce, která se jmenuje Štívadlo. A proč jsme ji požádali o spolupráci? To je jednoduché - já jsem režirovat nemohl, protože dcera začala stavět barák, nicméně soubor chtěl hrát. A tak Jaromír Glabazňa požádal paní Štědrou o pomoc, ale tím pádem naše přehlídka přišla o porotkyni.

Jaká byla spolupráce?

L.Š.: Velmi dobrá.

V.B.: Někdy krutá, protože ona je profík a žádala po nás profesionální výkony. Když se některý obraz opakoval už třeba desetkrát a pořád se nešlo na pivo - tak se tedy plochy trochu třely. Od konce srpna loňského roku, kdy jsme s Blbcem začali, proběhlo do ledno-

vé premiéry padesát zkoušek! Když se ale na to teď s odstupem času dívám, vidím výsledky.

Pokud si představíte to zkouškové martýrium na profesionální

na divadle mají svůj proces vývoje, ale scéna téhle inscenace ukazuje jen výsledek a tím se zbavuje vlastního života. „Léčebna v téhle hře je jistý obraz existujícího světa a scéna by měla vyjádřit, že jde o ústav s určitým řádem, funkcemi a možnostmi. Řád, přesnost a systém, který pak musí být popřen mejdanem chovanců- v tu chvíli by se měla změnit v obrovský binec, jenž by pak byl uveden bleskově do ještě systematictějšího a přesnějšího řádu, do podoby dokonale vlídného, nezraňujícího vězení - zruďného bezpečí. A u vás je obrazová stránka chudá, pouze naznačená,“ konkretizoval výtvarník. Snažil se pomoci vyřešit problém malého jeviště, pro které je třeba vytvořit technicky variabilní scénu, která by se pružně přizpůsobovala větším jevištím, na nichž soubor hostuje.

Všichni pánové tak dostali světu slibu, že této porotě nejde o známkování předvedených představení. „Chceme být odrazovou deskou pro zajímavou diskusi a věřím, že se tady k ní společně dopracujeme,“ vyjádřil své přání předseda poroty František Laurin. A přání se splnilo. Diskutovalo se čtyřicet minut přes plánovaný čas a další útržky jsem občas slyšela ještě při obědě v jídelně hotelu Větrov.

(jn)

Krakonoši, slyš

*Já ti řeknu – Krakonoši,
Že jsi zcela bezva chlap!
Přistrčil jsi nám pár mraků –
Tak kéž bys je zase shráb!*

*Vyzývám tě, Krakonoši,
Zachovej nám přízeň svou,
Neukazuj slzu v oku,
Nech si doma svou tvář zlou!*

*My přijeli za divadlem
S kamarády „pobejt“ zas,
Máš-li nás rád, Krakonoši,
Vyposlechni si náš hlas!*

*My tu budem jenom týden,
Pak zas domů zmizíme.
Ty víš dobře – horský pane,
Jak se sem vždy těšíme!*

*Rok od roku vždycky chybí
Někdo, kdo sem jezdíval –
Tak nech jasno, aby se sem
Každý „shora“ podíval.*

*Aby věděl, že jsme tady,
A že si všichni vzpomene.
A že všichni – rádi – rády
Přifrčíme v říjnu sem!*

*Bud' pozdraven – Krakonoši,
A bud' na nás hodný kluk!
Až odjedem – rozjed' zimu!
(to nám doma bude fuk!)
-jh-*

Odvaha se cení

„S tímto souborem se setkávám nejméně počtvrté a pamatuji se, že perfektně zpívá,“ zahájil svou řeč na nedělním rozborovém semináři představení Vyhodíme ho z hnízda DS SNOOP Opatovice nad Labem hlavní posuzovatel toho dne Milan Strotzer. Vyjádřil své sympatie k odvaze souboru sáhnout právě po díle takového charakteru. „Někdy se setkáváme s urputnou snahou vytvořit umělecké dílo, ale není vidět, že by to soubor bavilo. Což tady neplatí,“ konstatoval Strotzer a dodal, že uvedení této dramatizace je vždycky trochu oříšek, protože to není látka jednoduchá. „Jedete přímo na branku, hrnete děj kupředu, s ničím se moc nezdržujete a jedete po základní lince příběhu, takže jej divákovi srozumitelně převyprávíte,“ charakterizoval způsob inscenace porotce. „Je patrné, že jste pátrali v románové předloze i ve filmovém ztvárnění a přijali jste některé detaily, které v dramatizaci vůbec nejsou. Vím to, protože jsem si před přehlídkou přečetl knihu Kena Keseye i Wassermanovu dramatizaci a přehrál si Formanovo filmové ztvárnění. Až potud je vše fajn!“ vztyčil ukazovák Milan Strotzer a pokračoval: „Nevím, jestli je vaše přímočarost vždy šťastná – tady možná ne, pro-

tože každá figura je daleko bohatší, než bylo možno z jeviště postřehnout, ač v textu na to možnost je.“ Poté rozvinul poměrně podrobnou analýzu viděného představení, takže ostatní členové poroty již v podstatě neměli co dodat.

A tak režisér Jiří Hraše se postavil nad významem množství jevištního křiku i používání opačné síly hlasu a Dušan Zakopal zase postrádal rozkrytí vztahů, jejichž absence neumožňuje vznik základu, z něhož může růst konflikt. Plus je

však podle jeho slov v odvaze souboru, v jehož repertoáru převažují komedie a frašky, sáhnout do jiného dramatického šuplíku. „Smích jsem tentokrát nesledoval, protože nebylo čemu se smát, ale mohu vám sdělit, že děkovačka trvala stejně dlouho jako předešlý večer při Republice, tedy tři minuty,“ dostal Dušan Zakopal své roli statistika poroty.

Scénograf Petr Kolínský zahájil svou část hodnocení slovy, že věci

úrovni, *plánujete ještě možnost další spolupráce?*

L.Š.: Já bych se nebránila, ale nezáleží to určitě na mně. Uvidíme, zda mě požádají o další spolupráci.

V.B.: Nic není vyloučeno. Abych pravdu řekl, myslím, že na to paní režisérka doplatila. Obec jí sice slíbila, že ji zaplatí cestovné, ale určitě projezdila k nám daleko víc. To znamená, že to vůbec nedělala pro peníze, ale čistě ze zájmu. Myslím, že ji to s námi bavilo, že to dělala s nadšením - to jinak nejde. A my si to uvědomujeme taky.

Jak se vám pracuje v oblasti kultury dnes, kdy si všichni stěžují na nedostatek peněz?

V.B.: My určitě ne. Máme skvělého starostu, který ví, že kulturu a sport je třeba podporovat. Máme titul obce roku a modrou stuhu za kulturu a starosta ví, že bez nás by stuhu neměl. My víme, že nám pomůže a naše projekty podpoří, ale nesnažíme se, aby na tom obec prodělávala. Prostě si vycházíme vzájemně vstříc. On nám dá nějakou korunu a my mu zato propagujeme obec. A při závěrečném hodnocení roku na konci prázdnin i na prasátko a pivo dojde od starosty. Už čtyři roky organizujeme krajskou přehlídku a bez sponzorů. Ale neposkytujeme takový servis, jako tady ve Vysokém. Už při prvním ročníku jsme měli

osm soutěžících, všichni si platí dopravu a hrají za oběd.

Co chystáte v nejbližší budoucnosti?

V.B.: Rád bych, abychom teď zkusili hrát zase pod mou režii a uvažuji o obsazení dvou lidí, kteří ještě nehráli, možná i o celé čtveřici nováčků. Ještě nevím. Přemýšlel jsem o hře Tři kostky cukru. Je ještě socialisticky napsaná a tak se v současné době přepisuje. Rád bych, aby byla hotová na pátý ročník Štívadla. Je to o čtyřech lidech, takže dost málo. Bude to těžká režijní práce, ale chtěl jsem si to zkusit znovu a dát šanci novým. Prostě najít nové talenty. Uvidíme.

Do brožury jste uvedli, že organizujete krajskou přehlídku a že se na ní setkáváte s - cituji - velmi vyspělým divadelním publikem, které fandí dobrému amatérskému divadlu. Jak jste spokojen s publikem vysokým?

Divadelně velice zkušené. To se pozná okamžitě. Když se diváctvo směje takovým těm jednoduchým, prvoplánovým fůrkům, je jasné, že v té vesnici není kultura. Tady je cítit, že všechny ty fůrky, které tam byly, takové ty divadelní, na všechny lidi reagovali. A ty prvoplánové pustili. Tomu se nesmáli. Tady je publikum na vysoké úrovni. Je cítit, že tu probíhají přehlídky. To naše ještě není na té úrovni co vaše, ale

silně roste. Od té doby, co máme krajské přehlídky, tak lidi chodí i na ochotnické divadlo. Chodili do divadla v Ostravě, do Opavy, ale v ochotnickém divadle je to přece jenom trochu jiné. Atmosféra je jiná a tím, že jezdí i soubory, které jsou dost ochotnické a které mají dost právě ty prvoplánové fóry, takové jemné vulgarismy třeba, tak ti naši lidé to přestávají také tak nějak bát, odbourávají je, tak jako vaši. Tam, kde byly divadelní přehlídky, tam je cítit jiné publikum.

To je ta tradice.

V.B.: Tradice a přehlídky. Ty dělají publikum.

S čím budete z Vysokého odjíždět, s jakými pocity?

L.Š.: Skvělý, jsem nadšená, mně se tady ohromně líbilo. Můj největší zážitek odsud je pohled večer z okna hotelového pokoje na Větrově ven do parku, kde stály dvě srny. Krásné.

V.B.: Těšili jsme se sem, na nádherné prostředí a spoustu nadšených lidí, kteří okolo divadla chodí. Takže, já osobně budu odjíždět s pocitem, s kterým jsem přijel. Těšil jsem se na kamarády, třeba na Danielu, kterou jsme měli jako hostesku i před třemi lety a doufali jsme, že se o nás zase bude starat, na atmosféru, ať už vítání nebo závěrečného večera, na pohodu v sále. Vysoké je opravdu ojedinelé. Je

spousta přehlídek, ale tady jí lidé opravdu žijou. Ti z nás, co jsou tu poprvé, jsou z toho dění úplně vedle, jsou nadšení. Už když šli průvodem k divadlu, tak brečeli. Navíc nám letos přeje sluníčko, scénérie krkonošská je krásná – co dodat? Myslím, že samá pozitiva.

(jn)

Blbá reportáž

Před:

Proč jste si vybrali toto představení?

Už jsem ho jednou viděla jako film a líbilo se mi to.

Zrovna teď tady jsem a zítra už tady nebudu.

Vybrala jsem si všechna, jsem tu celý týden, žádné mi neujde.

Protože mělo zajímavý název.

Jak dlouho se tu zdržíte?

Ještě večer půjdeme na

Prolhanou Ketty.

Asi dvě hodinky.

Po představení odjíždím domů.

Co se vám na Vysokém líbí nejvíce?

Divadelní přehlídka.

Podzimní počasí.

Rozhled.

Mezi:

Máte chuť odejít, či setrvat?

Tak zase někdy

„Opatovičtí byli velmi ukázněný a zodpovědný soubor. V pátek šli spát kolem půlnoci, včera to už však bylo o něčem jiném,“ sdělila všem, kdož se přišli rozloučit s SD

SNOOP Opatovice nad Labem, hosteska Monika, ale dodala, že sobotní večer už byl o něčem jiném. „Kdyby hasičovna měla provoz nonstop, přišli by snad někteří na ranní seminář rovnou odtud,“ stěžovala si, hned však podotkla, že si ji soubor považoval a předcházel: „A proto dnes vypadám tak, jak vidíte,“ shrnula své žalování hosteska.

Kromě Svatky Hejralové za přípravný výbor a Jaroslava Vyčichla za SČDO se se souborem rozloučil také sta-

rosta DS Krakonoš Jan Vaverka st.. Poděkoval, že Opatovičtí nezapomněli na to, co je Vysoké a kudy vede k němu cesta a sdělil přítomným, že ani po provedené inventuře na jevišti nezjistil žádné ztráty na straně místních divadelníků. „Pokud jste tu něco zapomněli, zavolejte a my vám to možná vrátíme,“ usmíval se starosta, předal drobné dárky a přidal píseň personálu kuchyňky.

Chybět nemohla ani Slávka Hubačiková, která tentokrát dala k lepšímu divadelní poudačku o Cestě kolem světa za osmdesát dní a spolu se Zdeňkou Fučíkovou zanotovala i tradiční Tam na horách.

Za opatovický soubor se rozloučil Aleš Dvořák, který zvláště zdůraznil poděkování hostesce Monice za její služby. Takže, už jen třikrát objet kostel a zase někdy.....

(jn)

Prolhaná reportáž

Před:

Co si představíte pod názvem Prolhaná Ketty?

O tom jsem nepřemýšlela.

To si nedovedu představit.

Nějakou slečnu, která obelstí všechny muže.

Veselou hru od nějakého amerického autora.

Je to konverzační komedie.

Vůbec nic.

Velmi fikanou ženskou.

Dobrou komedii.

Komická nedorozumění.

Mazaná holka.

Proč si myslíte, že je prolhaná?

No, tak - ženské jsou prolhané.

A to jako budeme v nějakém televizním pořadu, když si to tady tak nahráváte?

Asi bude lhát a bude to hrát na všechny strany.

Protože lže svému manželovi.

Já jsem dneska bez názoru.

Mezi:

Jak se vám zatím líbí?

Prozatím se mně líbí.

Po všech stránkách výborná hra.

Jde to.

Jak se vám líbí herecké obsazení?

Celkem líbí, nemůžu mít výhrady, nejvíc se mi líbil pán, co přinesl

dítě.

Nejvíc se mi líbí Jimmy.

Sice nejsme odborníci, ale velice.

Nejvíce se nám líbí paní Ketty.

Nejvíc hlavní role.

Maj to pěkně obsazený.

Nevím, jestli je nejšťastnější,

konkrétně Jimmy.

Řek bych, že Ketty je dobrá.

Jak to dopadne?

K plné spokojenosti, bude dětí fůra.

To netuším.

Skončí dobře.

Po:

Jak se vám líbili?

Moc se mi líbili.

Myslím si, že to představení bylo nejlepší, které tady bylo.

Kdo se vám nejvíc líbil?

Všichni se mi líbili, ale nejvíc to seklo té ředitelce.

Ředitelka.

Herci:

J a k j s t e s p o k o j e n i s obecnstvem?

Úplně nadšený, my jsme takhle dobrý obecnstvo téměř ještě neměli. Skvělé pocity, hrálo se nám fantasticky. Vždycky se nám tady líbí.

Leonka a Mirka

Proč bych odcházel?

My zůstanem, ale abych byla nadšená, to nejsem.

Jak si myslíte, že to dopadne?

Netuším.

Těžko říct, nebudu to odhadovat.

Po:

S jakými pocity odcházíte?

Bylo to zajímavý, obzvlášť ten konec.

S pěknými, bylo to dobré.

Výborné představení, bavili jsme se dobře.

Perfektní.

S dobrejma.

Ohodnoťte je od jedné do desíti.

Dal bych osmičku.

Osmičku.

Určitě deset.

Nejlepší.

Šest.

Účinkující:

Jak se vám hrálo?

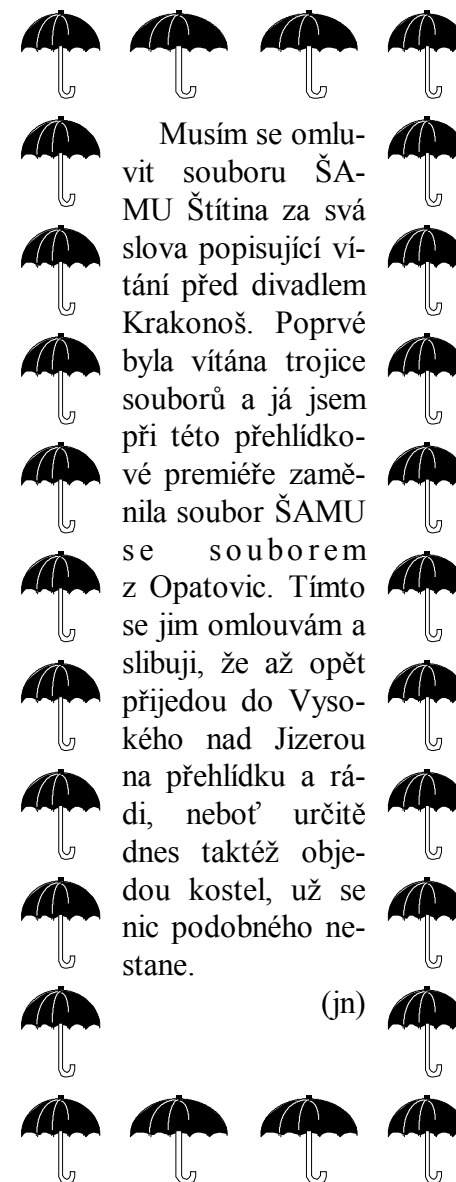
Velice dobře, protože vysocké publikum reaguje i na sebemenší fóry, takže jak se říká, nic nepadne pod stůl a to je obrovský doping pro herce.

Co se vám na našem městě líbí nejvíce?

Je to takové malé příjemné město. Rodinné město, řekl bych.

Představujeme Zmatkaři Dobronín

Reportáž přineseme v zítřejším čísle.
Pozn.red.

Musím se omluvit souboru ŠAMU Štítina za svá slova popisující vítání před divadlem Krakonoš. Poprvé byla vítána trojice souborů a já jsem při této přehlídkové premiéře zaměnila soubor ŠAMU se souborem z Opatovic. Tímto se jim omlouvám a slibuji, že až opět přijedou do Vysockého nad Jizerou na přehlídku a rádi, neboť určitě dnes taktéž objedou kostel, už se nic podobného nestane.

(jn)

SPOLEČENSKÝ VEČER V HASIČOVNĚ

ZAČÍNÁ PŘÍPITKEM S DOBROU VEČERÍ

A S PODPOROU ZKUŠENÝCH VOBSKOČÁKŮ

*ZA DOPROVODU
OSVĚDČENÉ DVOJICE*

*POKRAČUJE HRÁTKAMI DĚTÍ
V POKROČILÉM ČASE*

